

ненъ окисъ, и между тѣхъ може да стане едно химическо съединение. Слѣдователно, мжжътъ и жената се различаватъ по степента на своите вибрации. Вибрациите на жената се различаватъ отъ вибрациите на мжжа, и обратно. У мжжа всѣкога прѣобладаватъ правите линии, той е праволинеенъ. Той мяза на радиоактивни сили, които излизатъ отъ центъра на единъ кръгъ. Жената обича кривите линии, тя се движи по спирала. Ще кажете: значи, тя се лута. Не, то е законъ на движение. Когато Господъ праща нѣкоя душа на земята, пита я: по кой пътъ искашъ да вървишъ, по радиуса или по периферията на окръжността? Тази душа казва: „Азъ искамъ да се движа по периферията“. Добрѣ, тогава ще бѫдешъ жена. Друга душа казва: „Азъ искамъ да се движа по радиуса“. Добрѣ, тогава ще бѫдешъ мжжъ. Слѣдователно, жената опрѣдѣля движението на мжжъ, докадѣ той може да върви. Мжжътъ като върви, дойде до периферията, до жената, и скоро гащитъ му започватъ да треператъ — връща се назадъ къмъ радиуса, къмъ центъра. Вие казвате: не, мжжътъ не се бои отъ жената. Трепери сърчицето на мжжа, бои се той отъ жената. Вземете нѣкой генералъ, отъ когото треператъ толкова войници, толкова офицери, като ерешне нѣкоя мома, затрепери му сърцето, хвърля шашка, всечко хвърля, казва: „опасна е тази мома, очитъ ѝ горятъ като огнь!“ Трепери човѣкътъ! Ще трепери, разбира се, и оттатъкъ ще мине. Защо? Защото Божественото е въ жената. Ще дойдешъ съ смирене до нея! Ти ще знаешъ, че Богъ се проявява въ нея. Докато жената знае, че Богъ се проявява въ нея, тя ще има всичкото